

Volley Tilburg H4 - de Moriaan Symmachia Roosendaal H1

Woensdagavond 20 november. De eerste sneeuwvlokken vielen in het Brabantse land. De jonge goden van H1 (en een paar iets ouderen en een hele jonge god) mochten hun vijfde wedstrijd van het seizoen spelen. Helemaal in Tilburg en om 20:00 s' avonds. Dinsdag dus maar niet getraind, dat kunnen de spieren en botten niet aan.

We hadden er zin in. Tenminste 9 spelers. De coach Fred, spelverdeler Wessel en allrounder Gijs waren voor deze wedstrijd uitgeloot en mochten dus niet mee.

9 spelers in 6 auto's. En wij maar denken waarom de aarde steeds warmer wordt. Deze avond dus niet. Natte sneeuw en door gure oostenwind liepen we naar de o zo grote sporthal in het kruikenzeikers land.

Als compensatie voor het op woensdagavond spelen had de tegenpartij geregeld dat we met dans werden ontvangen. Salsadans wel te verstaan. Mooie dames (en heren) danste ritmisch op de Cubaanse muziek. We kregen het alweer wat warmer.

Dan toch maar omkleden. Om ons de transformeren van brave arbeiders (en 1 student) in wellustige agressieve punten killers.

De zaal waarin we uiteindelijk uitkwamen bleek toch niet de enorme hal te zijn die we gewend waren. Met schotten en panelen werd de ruimte 1 groot volleybalveld. Maar wel heel heel erg hoog. We konden het dak niet zien, zo hoog. En dan nog hoger.

De tegenstand was met 7. Hun volledige selectie bleek later. De foto die als voorbereiding op de wedstrijd werd gedeeld bleek inderdaad H4 van seizoen 2024/2025 te zijn. Maar wel gewonnen van mede kampioenskandidaat AVC uit Tholen. Dus onderschatten was geen moment in onze gedachten. Dat bleek ook wel in de eerste set. Met 30-32 werd deze set overtuigend gewonnen. Ondanks de inspanningen van de twee scheidsrechtsters. Bewust of onbewust, maar Heleen kan hier nog veel van leren.

Tilburg speelde niet spectaculair, maar verdedigde bijna elke bal. We moesten vaak drie keer aanvallen om het punt te scoren. Als de Libero van hen paste, scoorde zij een punt. Dus onze opdracht: niet serveren op de in donkerblauw gehulde libero.

Niets bleek minder waar. Niets bleek minder waar. Wat we ook probeerde, we kregen het niet voor elkaar om niet op de libero te serveren. Magneetje in de bal en om de polsen van de libero? Ik weet het niet, maar het leek wel zo.

Vroeger in de Mikro Electro tijd droegen we nog gele shirts met daarop de tekst: " beste service". Daar was in het begin bij ons geen sprake van.

Daarom werd ook de tweede set een spannende, waar we uiteindelijk aan het kortste eind trokken. Set stand: 1-1.

Bij set drie en vier waren de magneetjes van de libero uitgewerkt. Serveren ging beter en zelfs in de vierde set lukte het een middenaanvaller met Zeeuws accent om twee keer een goede (lees: niet in het net en aan de overkant in het veld) service te verlenen. Hij speelt nooit geen competitie wedstrijd op woensdag.

Met een 1-4 overwinning hebben we weer 4 punten in de inmiddels al redelijk volle tas. Op de NeVoBo app staan we nu ook bovenaan. We worden het te kloppen team.....

Vrijdag 29 november 20:30 uur. Spelen we onze 6e wedstrijd van het seizoen. Wederom de uitnodiging om daar eens goed naar te komen kijken. Spectaculair volleybal van het hoogste niveau (van de herenkant bij volleybal club de Moriaan Symmachia Roosendaal)

De namen van de aanwezige spelers zijn in dit verslag zijn nu helemaal niet genoemd. Dus hoeven we die spelers nu ook niet in bescherming te nemen.

Van uw razende reporter ter plaatse.